

LÜGEMIK

OKTOOBER 2023

FOTO: VAIDO LAANE

Saame tuttavaks!

Iga päev õpime me midagi uut. Nii õpime ka tundma inimesi, kes on meie ümber ja saame nende kohta teada midagi uut, midagi huvitavat. Sel korral teeme lehelugejale väikese ülevaate inimestest, kes on meie kooliperega liitunud.

KÜSIS:
DAGMAR HENRIETTE LEVIN

Jaan Sillakivi,
arvutisüsteemide
haldur

Iseloomustage iseennast.

Mees nagu orkester – kes teeb, see jõuab!

Millega teile meeldib tegeleda?

Juba lapseeast saati on minu kirk olnud tehnika. Lisaks IT-maailmale kuuluvad minu argipäeva ka autod – olen mootorsõiduki diagnostik. Kui on võimalus, käin meelsasti tantsimas, kontsertidel või kinos. Olen ka kahe väikese poja isa – märkimisväärne osa minu ajast kuulub nende kasvatamisele.

Miks valisite just Lähte?

Tõtt-öelda nägin töökuulutust ja tundsin, et saaksin oma teadmiste ja kogemustega Lähte kooli arengusse panustada. Ei saa mainimata jätta ka seda, et Lähte on looduskaunis koht. Elan koolist umbes pooletunnise autosõidu kaugusel ja naudin väga hommikust teekonda tööle mööda Vooremaad.

Iira Šmutova, eesti keel ja kirjandus

Iseloomustage iseennast.

Paadunud filoloog, kelle kirk on keeled, kirjandus jm kaunid kunstid.

Mis on Teie huvid?

Ilukirjandus, keelte õppimine, teatrikunst, filmikunst, muusika, nii klassikaline kui muu väga hea muusika, kujutav kunst, tervisesport, käsitöö, nt kudumine ja heegeldamine, kokkamine

Miks valisite just Lähte?

Tundsin puudust humoorikatest, terve ellusuhtumisega ja õpihimulistest noortest. Mulle meeldivad täistsükliliga gümnaasiumid. Pealegi on keskkond – linnalähedal maal – parim võimalikest minu arvates. Mulle meeldivad 45-minutised tunnid, 20-minutiline vahetund. Ka olid koolis tööl mõnedki tuttavad õpetajad ja teised töötajad, kellest olen ikka väga lugu pidanud.

Kati Kottisse,
vene keel

Iseloomustage iseennast.

Paneb keeli nagu pohli!

Erinevate erialade erinevaid erialakeeli olen õpetanud tänaseks 19 aastat ja tean täpselt hea erialakeele nõke ja apse. Võõrkeeleoskus on rikkus, mis ei kaota kunagi ajas oma väärtust ning avab elus palju põnevaid uksi.

Mis on Teie huvid?

Sulgpall, mäesuusatamine, ujumine, sõbrad, saun.

Miks valisite just Lähte?

Endine kolleeg moosis ära.

Ly Tannis-Vinni,
ajalugu ja ühiskonnaõpetus

Iseloomustage iseennast.

Olen uudishimulik, see tähendab, et kui reisin või külastan erinevaid kohti maailmas, mõtlen alati, kuidas saan õpilastele fotosid, esemeid näidata ja tutvustada. Mul on huvitavad ütlemised või fraasid, mida armastan kasutada, ehk et hindan originaalsust ja isikupära.

Mis on Teie huvid?

Tegelen pilatesega, käin pikkaelidel kõnniringidel. Vabal ajal armastan palju looduses viibida, eriti rabades matkamine. Valmistan lille- ja lauaseadeid. Loen raamatuid. Naudin ajaloolisi seriaale, näiteks praegune lemmiksari on „Sissi“. Käin tihti kinos ja teatris.

Miks valisite just Lähte?

Oli vaja kodulähedasemat töökohta.

Veiko Lehto, matemaatika

Iseloomustage iseennast.

Tegutsemine, sportlikkus, võistluslikkus.

Mis on Teie huvid?

Meeldib looduses viibimine, matkamine, teatris käimine. Mul on kolm poega. Meeldib nendega koos sporti teha ja erinevaid lauamänge mängida. Mõtlen erinevaid matemaatikaülesandeid ja lasen neid oma lastel lahendada.

Miks valisite just Lähte ÜG?

Otsisin kooli, kus oleksid 45-minutilised tunnid, sest pikkades 80-minutilistes tundides on põhikooli õpilastel raske terve tund keskendunult kaasa töötada. Lähte ÜGs on väga head ja koostöövalmis matemaatikaõpetajad.

Teresa Uggeri, hispaania keel

Iseloomustage iseennast ühe lausega.

Töökas, rõõmsameelne ja ambitsioonikas itaallanna.

Mis on Teie huvid, millega meeldib tegeleda?

Väiksest peale on mul väga meeldinud keeled ja inimestega suhtlemine. Armastan reisida, võrkpalli mängida, jalgpalli vaadata ja enda perega ning sõpradega aega veeta. Kui mul on olnud tegemisterohke nädal, siis ootan meelsasti nädalavahetust, kus saan enda perega või sõpradega matkarajal käia kõndimas või lihtsalt koos midagi küpsetada ja telekat vaadata. Olen ka hull muusika- ja raamatufänn. Vabal ajal tegelen kitarri ja viiuli mängimisega, lugemise ja laulmisega.

Miks valisite just Lähte ÜG?

Tööpakkumine tuli mulle väga ootamatult. Ma olen veel õpilane ülikoolis ning ei teadnud, kas ma sobiksin õpetajaks. Mind valiti siia kooli, et õpetada esimest korda hispaania keelt, olen väga tänulik, et siia sain. Lähte on kaunis koht, õpilased on toredad ja õpetajad on abivalmid. Kuigi koormus on väike ja veedan vähe aega koolimajas, meeldib see kool mulle iga päev aina rohkem.

Katrin Pärn, õpilasnõustaja
Iseloomustage iseennast ühe lausega.
Olen lugude hoidja.

Mis on Teie huvid, millega meeldib tegeleda?

Mulle meeldib uurida inimloomust. Mis tegutsema paneb ja mis annab tähenduse elule? Kuidas elu raskustega toime tulla? Mulle meeldib pildistada inimesi, püüda hetki. Olen käinud kunstikoolis ja joonistamine on veres. Käsi joonistab isegi siis, kui ei mõtle sellele.

Miks valisite just Lähte ÜG?

Ma pole kunagi olnud sellist tüüpi, kes jalaga uksi lahti lööb ja jõuga endale kohta nõuab. Ma lähen sinna, kus mind on vaja. Lähte Ühisgümnaasium vajas minu oskustega inimest. Lapsed ja noored meeldivad mulle. Ma pole kunagi rohkem enda kohta teada saanud kui noortega töötades. Olen avastanud, et kool on minu jaoks ideaalne töökeskkond.

Ilona Arvi, õpilasnõustaja
Iseloomustage iseennast ühe lausega.

Olen pere- ja kodukeskne inimene, kes hoolib sõbralikust, hoolivast ja üksteist toetavast keskkonnast.

Mis on Teie huvid, millega meeldib tegeleda?

Loomad ja loodus, lugemine ning erialane enesetäiendamine. Endal mul on karmikarvaline taks ja Saksa lambakoer.

Miks valisite just Lähte ÜG?

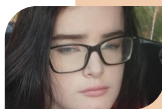
Ma valisin selle, sest mu tütar ja väimees lõpetasid selle. Lähte koolis on hea ja sõbralik õhkkond.

Jaan Kaupmees, õppejuht ning eesti keel ja kirjandus
Pikka intervjuud temaga saate lugeda lehekülgedelt 8-10.

LÜGEMIKU TOIMETUS TUTVUSTAB END LEHELUGEJALE

Ramona-Keit Gusseinov, 12.ms
Olen otsekohene, siiras, mõistlik. Mulle meeldib kokata, poodlemas käia ja muusikat kuulata.

Hanna-Liis Henn, 10.ms
Olen tore, abivalmis, emotsionaalne, lõbus. Mulle meeldib joonistada ja maalida.

Kätliin Jaaska, 10. ms
Olen kaootiline, aus, koostöövalmis. Mulle meeldib olla sõpradega ja kokata.

Kaisa Kreela, 11.ms
Olen aktiivne, emotsionaalne, kultuurne. Ma naudin võrkpalli mängimist, tegutsen kodutütarde organisatsioonis ja sama hästi tunnen end ka teatrisaalis.

Jaanika Lepp, 11.ms
Olen töökas, loov, sihikindel, abivalmis. Mulle meeldib muusika ja luuletamine.

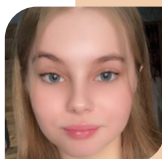
Dagmar Henriette Levin, 12.ms
Olen kuri, täielik blondiin, seltskondlik. Hea meelega ma loen krimiromaane, kuulan muusikat või laulan.

Melina Luik, 12.ms
Olen tugeva tahtega, kohusetundlik, spontaanne. Hea meelega veedan aega sõpradega või üksinda vaikuses.

Birgit Punkar, 10.ms
Olen abivalmis, püüdlik, tähelepanelik. Mulle meeldib jalutada oma koeraga, veeta aega sõpradega või kuulata muusikat.

Maris Rammi, 12.ms
Olen humoorikas, lüüriline, leidlik. Kõige meelsamini veedan aega sõprade seltsis ning meeldib ka lugeda, kirjutada ja filme vaadata.

Marta Raudsepp, 10.t
Olen kohusetundlik, empaatiline, ratsionaalne. Hea meelega olen alati valmis kõiki kuulama ja vajadusel nõu andma.

Anchela Savolainen, 11.ms - Olen loov, ambitsioonikas, sihikindel. Ma armastan küünlavalgel teed juua, raamatut lugeda ja tähti vaadelda.

Stiina Viher, 11.ms - Olen seltskondlik, taktitundeline, ambitsioonikas. Kujutlusvõime on mul suur, sellepärast on mu üks suuremaid kirgi kunstiga tegelemine.

Rasmus Viitkar, 11.ms - Olen töökas, tõsine, mõtlik. Kõige rohkem meeldib mulle aega veeta perekonna seltsis.

KÜSIS:
KAISA KREELA

Millest on tingitud Lähte kooli juurdeehituse edasilükkamine?

Ilmselt on küsimuse püstituse tinginud haridusobjektide järjestuse muutus strateegias. Kui seni oli järgmine valla suur haridusinvesteering planeeritud Lähte Ühisgümnaasiumi, siis Hariduse Edendamise SA otsus loobuda Raadile hoonestusõigusega TeRa kooli ja lasteaia rajamisest, tõi kaasa vajaduse planeerida Raadile valla lasteaed ja kool senisest kiiremas tempos. Olen olnud TeRa

Raadi projektist loobumise järel väga pessimistlik valla võime osas ehitada korraga kahte kooli – Lähtele ja Raadile. Tunnistan, et olen sama pessimistlik ka tänä, sest ka Raadile uute koolikohtade loomiseks ei ole hetkel teada mingeid projektitoetusi ega võimalust kaasata lisaraha. Kui need kaks maja jäävad konkureerima pelgalt valla finantsvahenditele, siis peame valima. Sel sügisel kehtestatud valla eelarvestraategia seda valikut veel ei langedanud, nii on seal kirjas nii uus Raadi lasteaed, Lähte Ühisgümnaasiumi uus maja kui ka Raadi uus põhikool. Ja kavandatava nelja aasta vaates on ka õige kõik võimalused lahti hoida, ehkki tuleb endale teadvustada, et ilma lisavahendite kaasamiseta me kõigega hakkama ei saa.

JUURDEEHITUS

Quo vadis, Lähte gümnaasium?

2022. aasta novembris ilmus Lügemiku esiküljel intervjuu koolidirektor Üllar Loksiga peagi algama pidanud kooli juurdeehitusest. Nüüd aga pole plaan enam kindel. Olukorda ja tulevikku selgitas kooliperele vallavanem Jarno Laur.

Millist kompleksi hakatakse ehitama Raadile?

Raadi hariduskeskus koosneb 14-rühmalisest lasteaia ja kuue paralleelklassiga põhikoolist ning alevit ja kooli teenindavast spordihoonest.

Alustame projekti elluviimist lasteaia majast, selle projekteerimine maineka rahvusvahelise koostööprojektina juba käib ning kavandame ehitushanke läbi viia järgmise aasta sügisel. 14-rühma majutav maja hakkab lasteaiana esialgu tööle vaid kuue tava- ja kahe tasandusrühmaga. Ülejäänud majast saab ajutine kodu Raadi põhikooli esimestele õpilastele. Sedamoodi saame täita

TeRa otsusest tekkinud lünga ning lahendada Kõrveküla kooli ruumiprobleemi, sest kome paralleelklassiga kooliks ehitatud hoonesse topelt suur kool hästi ei mahu.

Kuidas mõjutab juurdeehituse edasilükkamine Lähte ÜG õpilasi ja õpetajaid?

Kindlasti tähendab see olmelist ebamugavust. Samas, ka väga mainekad koolid töötavad mõnikord üpris kesistes tingimustes, olgu või näiteks Tartu Miina Härma Gümnaasium, mille ruumilisest kitsikusest on räägitud ja kirjutatud paarkümmend aastat. Kooliperele tähendab see muidugi pingutust töötamiseks kooli sisulise kvaliteediga, et kompenseerida füüsilise keskkonna vajakajäämised.

Kas ja millal saab meie kool uuenduskuuri?

Lähte uus ja uhke koolimaja on projektina valmis. Ka eelarvestraategias on Lähte sees arvestusega, et saame toetust struktuurivahenditest. Paraku ei ole oodatud toetusmeedet suur-

te maakoolide parendamiseks avatud ja hetkel ei ole valla võimalik selle realistlikkust kuidagi hinnata. Ilma toetuseta seda projekti aga ette võtta ei ole jõukohane. Saame siiski järgmisel aastal panustada eeltingimustesse – Lähte spordihoonesse juurdeehitus on hankes – see on vajalik kooli rekonstrueerimise ajal ka manööverpinnaks. Volikogu andis loa Tartu Valla Kommunaalile uue Lähte kaugkütte katlamaja ehitamiseks laenu võtta, mis on samuti vajalik eeltingimus, et uusi ja suuremaid hoonemahtusid siiski ka sooja ja sooja veega varustada saaks.

Millised on praeguse koolimaja suurimad miinused? Kuidas oleks neid võimalik lahendada?

Kui uue maja ehitus lükkub edasi, peame panustama korraliku staadioni ehitusse.

Milline on Teie arvates Lähte ÜG kuvand väljaspool koduvalda?

Minus tekitab mõtteainet asjaolu, et sel õppeaastal lõpetas Tartu vallas põhikooli kokku ca kuus klassikomplekti ehk 120 õpilast, ent valla ainsas gümnaasiumis alustas 10. klassis kooliteed 43 õpilast, kellest vaid 27 on oma valla koolide vilistlased.

ÕPILASED KORISTASID MAAILMA

Esimene ülemaailmne koristuspäev toimus 15. septembril 2018. Tegu oli maailma ajaloo suurima kodanikualgatusena, mis sai alguse ning mida juhiti Eestist. Globaalse ettevõtmise eesotsas on jätkuvalt eestlased.

TEKST ja FOTOD:
KRISTI SAKSING, huvijuht

Meie kooli talgud leidsid aset samal päeval ehk 15. septembril, aga aastanumber on juba 2023. Ja kahjuks pole prügi ikkagi vähemaks jäänud. Inimeste, kogukondade, koolide arv, kes talgutele end kirja paneb, samas iga aastal kasvab, mis on jällegi positiivne. Lapsed ja noored on olnud igal aastal väga tublid ja nii ka tänavu.

Nagu eelmiselgi aastal plaanisime korjata prahti ka sel korral klassijuhatajatunni ajal ja registreerumine toimus põhimõttel, et kes ees, see mees. Üsna kähku andsid klassijuhatajad märku, kellele see plaan sobis. Küllap oleks osalejaid rohkemgi registreerinud, aga päris Jõgevale polnud plaanis kraamima minna ehk piir tuli ette. Seegi kord olin aasta otsa korjanud leiva- ja saiakotte, kuhu prügi noppida. Ja sain ka

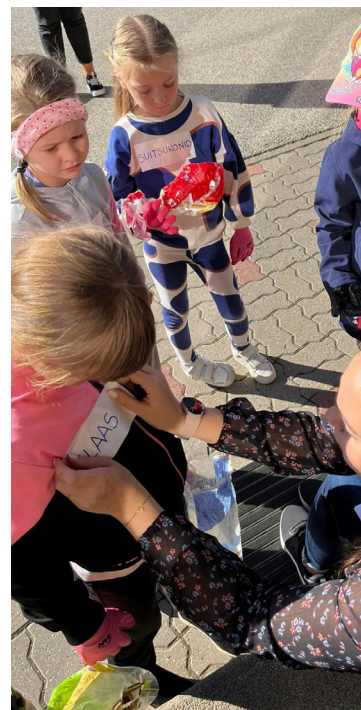
riidest kindaid juurde, et paljakäsi keegi prügi ei korjaks.

Jagasime algklasside ning 4.b, 5.b, 6.a, 6.b ja 8.b vahel territooriumi, kus toimetada. Esimene kooliaste on suureks eeskujuks talgutel ja ühis-tegevustes osalemises üldse ning on rõõm, et see energia tuleb suuremaks kasvades teise kooliastmesse kaasa. Kes on ka eelnevalt prügi korjanud, nii kergekäeliselt seda enam ei tekita ega maha ei loobi. Selles võikski koristuspäeva põhiline iva olla. See, et pisiprügi (plast, suitsukonid jms) leidmiseks peab tegelikult natuke kummarduma, aega maha võtma ja mõtlema, millega tegu, oli samuti õpilastele vajalik kogemus. Ja näha oli, et ilusa ilmaga õues ikkagi on tore olla, semudega kuuseheki ragistada ja imestada veidrate asjade üle, mis loodusesse sattunud on.

5.b klassijuhataja Maris tegi veel eraldi üleskutse oma õpilastele, et nad nädalavahetusel panustaksid keskkonna puhastamisse ning saadaks sellest pilte. Väga hea algatus!

Algklasside õpetajad kleepisid lastele sildid rinda, et neil oleks prügi lihtsam liigiti korjata. Nii polnud imestada, kui võis näha staadioni äärt pidi siblivaid talgulisi kirjaga „Konid“, „Plast“, „Paber“. Eraldi oleks võinud veel olla ilmselt silt nimetusena „Biojääde“, sest paljud töid kokku ka seeni, õunu ning surnud linnu. Linnu võib teinekord lihtsalt kenasti maha matta.

Üks ainetund ehk 45 minutit läheb tegelikult lipates, aga umbes kümneliitriise prügikotitäie kraami saime ikka. Suitsukonid kogusin juba mulluste konide-

ga eraldi kotti ja viisin Jäaja keskusesse, kus sellest saab osa ekspositsioonist.

Suur aitäh Annesele, kes aitab mul sodi-podi sortida ja õigesti kohta panna. „Külluse aeg saab varsti otsa,“ ütles Annes tõsiselt. Imeline, kui prügi enam poleks. Nii kaua, kui inimesed ei õpi asju hindama, loobivad ja raiskavad, siis seda võibki vist ootama jääda. Tasub mõelda selle peale. Kohtume uutel talgutel kevadel!

Õpetajad saadeti väljateenitud puhkusele

5. oktoobril tähistati õpetajate päeva. Õpetajad said sel puhul rutii- nist puhata ning nende asemele asusid abiturientid.

TEKST:
RAMONA-KEIT GUSSEINOV

Õpetajate päev algas võimu üleandmisega, mis toimus kooli aulas. Kooli juhtkonda asendasid Karl-Marten Kütt, Annabel Hermits, Angela Rebane, Noora Nukka ja Friedrich Adamson. Samuti pidasid mõlemad direktorid õpetajate päeva kõne.

Peale võimu üleandmist kell 8:15 algasid tunnid. Koolipäev oli veidi lühem kui tavaliselt. Abiturientidel oli võimalus anda kokku kuus tundi. Õpetajad said minna väljateenitud puhkepäevale. Üheskoos suunduti Tammeluha matkarajale. Peale tööpäeva said abiturientid kokku, et omavahel vahetada päeva jooksul tekkinud muljeid. Mõned neist said kirja ka lehelugejaile.

Päeva lõpuks olin väsinud.

„Mul läks üldiselt hästi, kuid viis tundi 6-st olid lõpuks väga väsitavad. Andsin saksa keelt ja matemaatikat. Minu arvates läksid tunnid kuidagi aeglaselt. Raske oli matemaatikas õpilastele teemat seletada, kuna ülesanded valmisid kõigil nii erineva kiirusega. 4. klassi lapsed tegid tuju väga heaks, kuna näitasid kunstiopetuses joonistatud pilte, olid väga aktiivsed, tundsid huvi ja kuulasid ka, mis mul öelda oli. Saksa keeles oli minu arvates väga huvitav 6. klassile lauseid õpetada, kuna sain ise palju rääkida, küsida ja

Direktor Üllar Loks (vasakul) ja asendusdirektor Karl-Marten Kütt (paremal) surusid kätt ja nii anti võim üle õpilastele.

FOTO: TIMO ARBEITER

kuulata, kuidas lapsed mulle vastavad. Minu arust nõudis see päev kannatlikkust ja pühendumist.“ – Maris Rammi, 12.ms

„Ütleksin, et hommik oli paljutöotav. Tundus, et õpilased peavad reeglitest kinni ja austavad uusi õpetajaid, aga päeva peale see kahjuks muutus. Kahe viimase tunni ajal pidid direktor ja õppealajuhataja ringi jooksma nagu hullud, sest igal pool olid õpilased, kes ei kuulunud õpetaja sõna. Minu päev möödus natuke rahulikumalt, andsin ainult kolm tundi, aga sellegipoolest polnud kõik tunnid lihtsad. Ma detailidesse ei hakka laskuma, aga ütleme nii, et üks teada-tuntud õpilane ei andnud ka sel päeval rahu. Üleüldiselt oli väga lõbus ja tegus päev, aga õpetajaks ma ei hakkaks.“ – Melina Luik, 12.ms

„Õpetajate päev oli vahva, kuid samas väga stressirohke. Olin kogu päeva C-korpuses ja pigem klassikaaslastest isoleeritud, aga see-eest sain väikestega rohkem suhelda ja aega veeta. Hindan nüüdsest rohkem seda protsessi ja vaeva, mida õpetajad iga päev peavad nägema. Mulle piisas ühest päevast, mis näitas, et mulle selline amet ei sobiks. Olen tänulik kogemuse ja usalduse eest.“ – Anonüümseks jääda soovinud 12.t klassi õpilane

„Direktori töö oli mitmekülgne, sain näha palju rõõmsaid, vahel ka mõnda vähem rõõmsat nägu, mida siis mõne kommiga rõõmsamaks teha. Loomulikult sain aimu ka sotsiaalpedagoogi tööst, kui pidin lahendama õpilaste ja õpetajate vahel tekkinud probleeme. Päeva lõpuks olin väsinud ning mõistsin, milline vastutus on direktoril ja õpetajatel igapäevaselt klassi ees seistes. Samas olin rahul, et omavahel koostööd tehes me saime siiski hakkama.“ – Karl-Marten Kütt, 12.t

ÕPETAJATE ARVAMUS

Kuidas abiturientid tööga hakkama said?

„Minu arvates said õpilaste õpetajad üldiselt hästi hakkama. Võrreldes varasemate aastatega oli näha paremat koordinatsiooni ja professionaalsust koostöös. Ma usun, et noored võivad uhkust tunda hästi õnnestunud päeva üle.“ – Jürgen Hendrik Voitka

„Saan öelda selle päeva kohta, et kõiki muresid lahendati esimesel võimalusel. Kõik lubatud tunnid asendati ja minu meelest said noored väga hästi hakkama. Lisaks sellele said nad ka suurepärase kogemuse, mida õpetajate igapäevase meele tunne. Minu poolt seega ainult kiidusõnad abiturientidele. Loodan aga siiralt, et ehk tekkis mõnel nende hulgast ka soov tulevikus ise selles ametis igapäevaselt tegutseda.“ – Henri Käärik

„Eks iga algus on raske, nii ka üheks päevaks õpetajaks kehastumine on raske. Sõgimist oli päeva esimeses pooles palju, päeva lõpu poole oli märgata, kuidas nii klassid kui ka uued õpetajad väsisid. Õpetaja igapäevaelu võib olla nii mõnelegi suureks üllatuseks. Pisara võttis silmanurka ja suu kiskus muigele, kui peale teist tundi teatas üks n-õ uus õpetaja nõnda: „Pange mind põlema, ma enam ei jõua nendega olla! Nad on hullumeelsed.“

Eks hakkama saamine sõltub paljuski ka isikoomadustest ehk kas sinus on seda sisemist julgust ja tahet olla õpetaja või ei ole. Usun, et see kogemus aitas äkki mõnel noorel leida tahet õpetajaks õppida. Õpetaja olla on ju lahe!

Kui tahta veidi norida, siis noriks tundide lõppemise osas. Mõned tunnid lõppesid 15 minutit enne õiget aega, see aga segas veidi majas parasjagu olnud tasemetööd.“ – Berit Tafenu

MEIE NÄDAL REBASTENA

Rebaste ristimine oli rituaal meie gümnaasiumisse vastu võtmiseks. Elasime rohkem sisse oma uutesse klassidesse. Ristimine oli täis lõbu ja nalja. Jumalad panid meid tantsima, laulma ja mängima.

KÜSISID:

HANNA-LIIS HENN, BIRGIT PUNKAR,
KÄTLIIN JAASKA

Ristimine oli meie jaoks meeldejääv ning klassina oleme nüüd lähedasemad. Saime tänu seltskondlikele mängudele üksteist palju paremini tundma õppida. Ootasime sellest hullemat kogemust, aga lõpuks ei olnud see midagi meeletult rasket. Küsisime muljeid ka lennukaaslastelt.

Ma ootasin tegelikult hullemat, kui see lõpuks oli. Retkel oli kala võileib päris meeldiv. Tomatimahl oli kõige halvem osa. Mina oleksin jumalana rebaseid rohkem piinanud! – **Reiko**, 10.t

Ei olnud suuri ootusi, aga tahtsin, et oleks naljakas ja lõbus. Mulle meeldis teise päeva retkel poksikoti veeretamine. Ei olnud midagi, mis ei oleks meeldinud. Oleksin rebastel kõik jäsemed kinni teipinud. – **Henry**, 10. t

FOTO: ROBIN VAHER

Ma ei osanud selle kohta midagi arvata. Mulle meeldis teisel päeval retk kõige rohkem. Mul ei olnud midagi sellist, mis ei meeldinud üldse, aga hambapesu ja teise päeva hommikupuder olid halvad! Jumalana oleksin aega pikemaks kaubelnud. – **Sebastian**, 10. ms

Lootsin, et tuleb lõbus ja põnev! Mulle meeldisid kõik mängud ja toidud mõnel korral ka. Ei meeldinud halvemad toidud ja see, kui jalad kinni teibiti. Mina oleksin rebaseid roomama pannud. – **Robin**, 10. t

Ristimine vastas meie ootustele. Kõige rohkem meeldis meile harjaga mäng. Kõige vähem juuste värvimine. Me ei oleks jumaladena midagi muutnud. – **Mirjam ja Keiti**, 10. t

JUMALATEL OLID TAAS KÄED-JALAD TÖÖD TÄIS

Selle aasta rebaste ristimine toimus 20.–21. septembril. Jumalad viisid rebastele ehk 10. klassi õpilastele läbi erinevaid mängu ja tegevusi.

TEKST:

MARIS RAMMI

Enne rebaste ristimise algust valisid kõik jumalad endale rebase. Rebaseid ja jumalaid tutvustati omavahel 19. septembril kooli ees. Enne ristimist tegid rebased endale oma jumala kohta valmis plakati, mida kõigjal kaasas kanda tuli. Plakatil oli jumala nimi ja komplimendid jumalale. Rebaste ristimise teema valisid jumalad, sel aastal oli selleks loomaaed. Iga rebane pidi riietuma mingiks loomaks.

Esimesel ristimise päeval tegid rebased hommikuvõimlemist ja sõid hommikuputru. Pikkadel vahetundidel mängi-

FOTO: KÄDELIN LVOV

sid rebased erinevaid mängu, tantsisid ja laulsid. Mängud toimusid enamjaolt paarides ja tiimides. Enne lõunasööki pidid rebased lausuma söögi- ja hiljem jumalate laudu koristama. Esimene päev möödus kiirelt ja rebased said peale tunde lõppu koju puhkama minna.

Teisel päeval toimusid tegevused samuti hommikul ja pikkadel vahetundidel. Erinevalt esimesest päevast toimus peale tunde ka lõpurännak, kus rebased said proovile panna enda teadmised ja koostöökused. Tegevused viidi läbi tiimides, mis aitas luua paremaid omavahelisi sidemeid.

Rebaste ristimine möödus kiirelt ning oli lõbus nii rebaste, jumalate kui ka õpetajate jaoks. „Rebaste ristimine, nagu ikka, oli meeleolukas ja mõistlikkuse piirides. Mõnda mängu silmasin ma oma kabineti aknast ja tundus, et kõik olid rõõmsad ning tegid kaasa. Hiljem nägin, kuidas rebased liiva sees kaevasid, see oli ka lahe ülesanne neile,“ sõnas kooli sotsiaalpedagoog Helena Saar ja 12.ms klassijuhataja. Abiturientid nägid rebaste ristimise läbiviimisega kõvasti vaeva ja abiturientide klassijuhatajad jäid ka korraldusega rahule. „Ma arvan, et ristimine oli hästi läbi mõeldud ja läks suhteliselt hästi. Peasi on ju tegelikult see, et uued õpilased omavahel sõbruneksid ja suhtleksid. Minu arvates see õnnestus suurepäraselt. Seega saab 12nda klassi õpilaste korraldamisega rahule jääda,“ ütles 12.t klassi klassijuhataja Henri Käärrik.

Õppejuht õppis väga aga autahvlile ikkagi

Sellest õppeaastast asus meie kooli tööle uus põhikooli õppejuht Jaan Kaupmees (35). Intervjuust saab teada õppejuhi huvitavatest hobidest, kooliajast ning miks ta otsustas tulla tööle just Lähte ÜGsse.

KÜSIS:
KAISA KREELA

Millega tegelesite enne Lähte Ühisgümnaasiumisse tööletulekut?

Tööalaselt olin ma 10,5 aastat Kallavere keskkoolis, kuhu läksin 2013. aasta jaanuaris tegelikult ajutiselt asendama. Sellest kujunes 10,5 aastat. „Asendasin” 4. ja 5. klassi loodusõpetust ja matemaatikat ning sinna juurde visati pärast ka eelkool. Järgmisel sügisel öeldi mulle, et pean võtma 1. klassi, sest olen neid eelkoolis õpetanud. Kui algklassi periood sai läbi, sai minust klassiõpetaja ning andsin neile loodusõpetust ja ajalugu, kuni 9. klassini ka ühiskonna õpetust. Niimoodi me nendega koos kasvasime. Olin klassijuhataja osadele üheksa, osadele kümme aastat. Ma olen nii-öelda terve ühe põlvkonna lapsi üles kasvanud. 2019. aastal lahkus direktor ja tema asetäitjaks tuli tollane õppejuht ja pakkus mulle, kas ma olen vähemalt ajutiselt valmis võtma üle õppejuhi kohustused. Mõtlesin, et proovin ja 2019–2023 tegelesin lisaks klassi- ja aineõpetusele ka õppejuhi kohal.

Milline on teie haridustee?

Hariduselt olen ma magistrikraadiga klassiõpetaja. Kõrvalerialana ajalugu ja ühiskonnaõpetus, mida õppisin Tallinna Ülikoolis. Ma võin ühiskonda õpetada kuni 9. klassini ja kõiki aineid 6. klassi lõpuni, välja arvatud muusika ja kehaline,

mida ma võin õpetada kuni 3. klassini. Need ma tegelikult jätkaksin kõrvale, sest muusikast ei tea ma ise midagi. Käisin muusikatundi kuulamas ja oli tore tõdeda, et lapsed oskavad noote, aga mina neist aru ei saa. Mulle meeldib muusika, aga ainet mina õpetada ei oska.

Miks te just seda eriala otsustasite õppima minna?

Tegelikult, kui ma lõpetasin keskkooli, ei teadnud ma üldse, mida edasi teha. Mul oli mõtteid peas palju – läheks käiks kaitseväes ära, mereakadeemiasse merevahiks või läheks hoopis autokooli, teeks endale CE-kategooria load ja hakkaks Euroopas rekkaga sõitma. See õpetaja amet oli kergelt juba lapsepõlves väike unistus olnud, kuid siis see kadus ära. Keskkoolis sai õpetajate päeval natuke tunde antud ja tundus, et tegelikult ju täitsa võiks proovida. Ilmselt ma üldse ei mõelnud seda, et ma ülikooli edasi lähen. Tegelikult olin ma ülikooli mineku suhtes suhteliselt ebakindel veel ka keskkooli lõpus. Peale gümnaasiumi võtsin vaheaasta, kus ma ei teinudki põhimõtteliselt mitte midagi. Ma olin ametlikult töötu, elatusin juhutöödest ja mõtlesin oma elu üle järele. 2009. aasta suvel ma siis kandideeringi Tallinna Ülikooli nii klassiõpetajaks kui ka põhikooli matemaatika õpetajaks. Mõlemale erialale sain sisse, kuid mingil põhjusel tõmbas see klassiõpetus rohkem.

Lisaks sellele, et Kaupmees kõnnib, ujub ja sõidab rattaga, tegeleb ta üsna ebatavalise hobiga – kirveviskega.

FOTO: ERAKOGU

Mis tõi teid just Lähte Ühisgümnaasiumi?

Tegelikult olen ma põline põhjaeestlane. Minu loogika oli selles, et kui ma peaksin Põhja-Eestist ära kolima, siis ainuke linn selleks on Tartu. Lisaks sellele leidsin ma siia poole ka elukaaslase, kes töötab Tartu Ülikoolis ja ei liigu Tallinna poole, seega otsisin mina endale siia poole kohta. Mul oli päris mitu pakkumist, aga Lähte oli kuidagi teistmoodi. Kuna ma ise igapäevaselt siin ei elanud, siis ma ei saanud tulla ka töövestlusele kohale ja ma palusin vestlust veebi teel. Üllar Loks tuli mulle selle koha pealt vastu. Arvasin alguses, et see saab olema selline formaalne, kandidaadina kutsutakse lihtsalt vestlusele. Minu üllatuseks oli komisjon väga tõsine – seal oli kogu juhtkond, õpetajate esindus, lapsevanemate esindajad, valla esindaja. Sain poo-

hästi, ei saanud

le pealt aru, et asi on tõsine, ei ole selline nalja tegemine. Peale vestlust läks natuke aega mööda, kui härra Loks mulle helistas ja ütles, et töökoht on minu. Ütlesin, et tahan kindlasti enne ka maja näha. Põhimõtteliselt siin olles jõudsin ma enda jaoks selgusele, et see on see koht, kuhu ma tahan tulla. Ma ei saagi täpselt aru, mis asi see oli – selle maja aura või kogu see jutt, mida kuulsin töövestlusel. Kuidagi oli see kõik väga positiivne.

Milline on kõige suurem õppetund, mille olete elus saanud?

Eks neid õppetunde on igasuguseid, aga ma arvan, et kõige suurem on see, et vali väga hoolikalt, keda usaldada. Väga sage li võib see inimene, keda pimesi usaldad, sulle noa selga lüüa. See on üks hästi suur õppetund, mille olen saanud, ei tasu kõigest kõigest rääkida.

Milliste ootustega tulite Lähtele?

Ootus oli muidugi see, et ma saan uue kogemuse, kuna mul õpetaja ja õppejuhina puudub kogemus rohkem kui ühest koolist. Olen õppinud selles samas koolis, kus ma hiljem töötasin. Tahtsin saada uusi kogemusi, panna ennast proovile ja vaadata, kas kuskil mujal saan hakkama. Ootus oli ka tegelikult see, et ma saan siin selle tööga edukalt hakkama ja et töötan siin piisavalt pikalt, et mind võetakse kogukonda vastu, leiame mõne ühise tee ja saame koos edasi minna.

Kelleks te soovisite lapsena saada?

Lapsena käis mu peast läbi igasuguseid mõtteid. Lendur või politseinik tundusid alati nii toredad olevat. Politseinik saab

vilkuritega autos sõita ja lendurina saab lennata erinevates maades. Mingil hetkel oli populaarne see, et võiks autojuhiks saada. Isa on mul eluaegne autojuht olnud ja kuna ma lasteaias pole käinud, siis minu lapsepõlv mööduski põhimõtteliselt isa autokabiinis. Lastega me mängisime suvel kaheksa-üheksakesi ja ikka kippus nii olema, et mina olin see, kes hakkas kamandama teisi ja natuke juhtima. Kooli sai mängitud, see oli populaarne mäng, siis olin ikka mina see, kes õpetaja oli. Sellest tuli võib-olla ka õpetaja roll natuke kaasa.

Läksite peale ülikooli lõpu tagasi Kallavere kooli õpetajaks. Miks selline valik?

Aastal 2008 lõpetasin ma Kallavere keskkooli, 2009. aasta sügisel läksin ülikooli ja 2013. aasta jaanuaris läksin kooli tagasi tööle. Ehk siis käisin juba ülikooli kõrvalt õpetajana tööl. Tegelikult polnud see isegi nagu valik, olude sunnil mõnes mõttes. Mul oli tolleaegse direktoriga kokkulepe, kui ta teada sai, et ma lähen ülikooli – ta ütles, et ta tahab mind kindlasti millalgi tööle võtta. Jaanuaris 2013 sain ma kõne, et nüüd kohe esimesel võimalusel tuleb minna tema kabinetti. Olin just sellel hetkel loengus ja ootasin, et see läbi saaks ja saaksin sõita Tallinnast Maardusse. Läksin direktori kabinetti mõttega, et mis ma nüüd siis tegin. Direktor pööras piltlikult öeldes rusikaga lauale ja ütles, et alates homsest oled mul õpetaja või sa ei saa üldse siia tööle. Küsisin, kas ma natuke mõelda võin ja ta ütles, et mis sul siin mõelda on, teeme lepingu ära. Selles mõttes oli see pool pealesurutud, aga ma ei kahetse seda üldse.

Olite päris pikalt seotud Kallavere kooliga. Mis teid seal hoidis?

Minu enda klass hoidis mind tegelikult kinni. Alguses oli mul plaan, et olen kolm aastat, siis sai see kolm aastat täis. Siis läksid nad neljandasse, andsin neile edasi loodusõpetust. Siis oli juba jutt, et jätkan kuuenda lõpuni klassijuhatajana. Lubasin lastele kuuendas või seitsmendas klassis, et ma ei jäta neid maha, olen üheksanda klassini ja saame koos lõpupeo teha. See mind seal tegelikult kinni hoidiski.

Milllega te vabal ajal tegelete?

Minu vaba aeg kulub suurel määral sportimisele. Vahepeal naerdi mind, et kas ma lähen triatloni, sest kõnnin, ujun ja sõidan ratast. Vahel teen ma neid erinevaid asju ka ühel ja samal päeval. See on seotud ka muidugi tervisliku teemaga. Ühel hetkel otsustasin, et aitab küll suur olemisest. Selle aasta alguses kaalusin ma tegelikult üle 110 kg, nüüd olen ma 80 kg. Lisaks sellele on mul ka selline omamoodi sport, millest paljud pole võibolla kuulnud – kirveviskamine. Selline huvitav spordiala, kus on eesmärk visata kirves võimalikult täpselt pakku. Pakk on püstiasendis, paku tsepter on maast 1,5 m kõrgusel ja, rääkides matemaatiliselt, kolmnurga hüpotenuus on 6,10 m. Visata saab kuus viset järjest, maksimaalselt on võimalik teenida 30 punkti. Kirves on selline eriline, pole tavaline puulõhkumiskirves, vaid kahe teraga. Ühest küljest on see tore ajaviide, teisest küljest natuke trennib ka ja tegelikult on see üks väga ohutu spordiala.

Kuidas te kirveviskeni jõudsite?

Minu kunagine töökaaslane nägi seda juhtumisi Ida-Virumaa laadal, kus ta kutsuti viskama. Ta proovis, talle hakkas meeldima ja ta tegeles sellega aastaid. Kui ta Kallavere tööle tuli 2013 või 2014, siis ta rääkis, et tema tegeleb sellise alaga. Mingil hetkel kutsus ta mind trenni kaasa. Natukene sain seal ise ka proovida. Esimene trenn läks täiesti aia taha, ma ei saanud pakulegi pihta. Siis ma mõtlesin küll, et minule see asi ei sobi, ma ei taha sellega tegeleda. Ta kutsus mind järgmine kord ka kaasa ja siis läks juba natukene paremini. Pärast neljandat või viiendat trenni otsustasin, et ostan endale ka kirve, tegin koju treeningvõimalused ja täna on mul Tallinna kodus võimalik aastaringselt trennida, sest mul on nii õue- kui ka sisepakud. Niimoodi läbi töökaaslase ma selle alani jõudsin. Eks see on selline väiksema eliitseltskonna ala, Eestis on umbes sadakond viskajat, kes üldse sellega tegelevad ja aktiivseid inimesi 40–50 vahel. Olen ise käinud 2018. või 2019. aastast Eesti meistrivõistlustel. Seekord õnnestus esmakordselt ka poodiumile jõuda, sain pronksi. Kaks korda olen käinud Euroopa meistrivõistlustel, seal pole küll väga hästi läinud, sest eestlaste seas see ala alles kasvab ja kerkib.

Kas ja kuidas erinevad Lähte õpilased teie eelmise kooli õpilastest?

Nad erinevad juba ainuüksi selle pärast, et kodukeel on erinev. Kui siin on sisuliselt 100% Eesti ▶

lapsed, siis Kallaveres ligemale 70% õpilastest olid Vene lapsed ja umbes 30% Eesti lapsed. Kui ma siin kuulengi kogu aeg eesti keelt ja ainuke koht, kus ma vene keelt kuulen, on vene keele tund, siis vahetunnid olid seal kõik venekeelsed. Temperamendivahe tuleb samuti sisse, sest Eesti laps on oluliselt vaiksem ja rahulikum, kui Vene laps. Võib-olla mida ma olen praegu tähendanud võõra inimesena, on kuidagi teretamise kultuur siin natuke kehvem, õpilased ei ütle õpetajale “tere”. Vastukaluks seal, kui õpilane tuli, ütles ta alati “tere”. Aga siin on ka juba hommikuti üle platsi minnes või koridori peal kõndides rohkem teretamist.

Palun kirjeldage oma ideaalset päeva!

Ma magaksin kaua. Minu mõistes kaua tähendab, et kui ma saaksin kella 8ni magada, siis oleks kaua magatud. Tegelikult igapäevaselt ärkan ma kell 6.30 või kell 6, millal uni parasjagu ära läheb. Siis oleks selline väiksemat sorti trenn, 40-50 km sõidaks ratast. Kalale võiks jõuda, sest see on asi, mida ma tegelikult väga armastan, aga kuhu ma pole viimasel ajal jõudnud. Seal läheb oma paar tundi aega, on hea mõelda omi mõtteid. Siis võiks käia kuskil kultuuri nautimas – kinos, teatris, muuseumis, lugeda midagi – ja vahepeal lihtsalt lebotada. See võiks olla minu ideaalne päev. Selliseid päevi on väga vähe. Ikka leiab kogu aeg midagi muud, mida teha.

Milline on teie lemmikfilm ja -raamat?

Mõtlesin pikalt, mis film see võiks olla, aga mingil põhjusel jooksis mulle silme ette „Roeline miil“. Ma arvan, et ma olen seda filmi vähemalt 20 korda vaadanud, aga taban alati mingisuguse uue mõtte või asja. Ma ei oska öelda, mis selles filmis on, aga miski mind selle juures paelub. Üldse Tom Hanksi filmid on sellised, mida ma hea meelega alati vaatan. Raamatute puhul ma ei oskagi midagi välja tuua. Ma olen neid elu jooksul lugenud piisavalt palju. Ma ei ütle, et üks raamat on

Tänavu aastal sai Kaupmees esimest korda Eesti meistrivõistlustel kirveviskes poodiumil seista ja auhinnalise III koha.

FOTO: ERAKOGU

lemmik, mida ma loeksin korduvalt ja korduvalt. Pigem ongi see, et ka kõige igavam raamat tuleb mõelda enda jaoks huvitavaks, siis on ka kõige igavam raamat – ka „Jumalaema kirik Pariisis“, kus 20 lehekülge kirjeldatakse kiriku seinu ja seal olevaid varje – põnev. Ükski raamat pole igav ega halb, tuleb lihtsalt enda jaoks leida see positiivne osa sellest.

Kas teil on elu moto? Kui jah, mis see on?

Mul on kirve peal üks moto, mida ma kasutan. Tegu on küll ingliskeelse mõttega, aga otsetõlkes tähendab see „Kui sa usud iseendasse, siis sa oled võitmatu.“ Aga elan ma üldiselt ikka selle järgi, et ole positiivne ja kõik laheneb. Igas asjas on ju alati midagi positiivset ja kui sa selle üles leiad, siis see halb asi laheneb isenesest selle ümber.

Kui peaksite täna võitma tasuta reisi, siis kuhu sõidaksite ja kelle võtaksite kaasa?

Kaasa võtan, see on juba selge, elukaaslase. Austraalia on üks mõttekoht, kuhu tahaks minna, aga ka Island. Võib-olla nendest siis ühe sihtkoha valiks. Sellised kaks äärmust. Austraalia poole mind mingil põhjusel tõmbab, kuid ma tean, et paljud, kes seal on käinud, on pettunud. Tahaks ise ära käia, siis on selge, kas või mis.

Kust saite oma esimese palga?

Esimese palga ma teenisin teedehitusel, kui olin umbes kümme. Tehti kruusa- või killustikukattega teed. Mina pidin siis kõndima teehöövliga, mis lükkas killustikku laiali. See oli selline päevatöö, mida ma käisin kahel päeval tegemas ja 10-aastase lapsena keset südasuve lauspäikese käes terve pikk päev ilma söömata oli päris hull. Seda ma olen hiljem autoga sõites mõõtnud ja see tuli selline pea 20 km päeva kohta, mis tuli jala kõmpida. See oli päris õudne ja õhtuks mul tegelikult olidki jalad rakkus, veremaitse suus, nutsin, aga olin

üliõnnelik, sest ma teenisin 75 krooni, mis oli sellel ajal meele-tult suur summa minu jaoks.

Milline õpilane te ise olite?

Õpilasena olin ma hästi vaikne, tagasihoidlik. Pahandust ei teinud, tundi ei seganud. Igati viks ja viisakas ontlik laps. Naeran alati, kuidas õppisin nii hästi, aga autahvlile mind ei pandud, sest käekiri oli kohutav. Minu ajal hinnati käekirja eraldi ja see oli mul alati „kolm“, järeltõlkest autahvlile ei pääsenud. 4. ja 5. klass olid need, kus ma pääsesin autahvlile, sest siis ei hinnatud käekirju ja vene keelt ei olnud. 6. klassis tuli vene keel, mis oli mul „kolm“ kuni 9. klassi lõpuni. Gümnaasiumis olid mul hinded korras, seal lõpetasin niimoodi, et mul oli üks neli rohkem, muidu oleks hõbemedali saanud. Ma mõtlesin, et mulle see hõbemedal ei anna elus mitte midagi juurde. Klassis meil lõpetas üks tüdruk kullaga ja minu pinginaaber hõbedaga ja siis ma naersin, et mulle jäi pronks. Mina õpilase-na olin selline tegelane, et ega ma kodus ei õppinud. Ma tegin asjad kas tunnis või vahetunnis ära ja kodus oma aega õppimisele ei kulutanud. Ma andsin ka alati naabritele maha kirjutada, ma ei olnud kade. Kui asjad olid endal valmis, siis miks mitte sõpru aidata.

Lähte kodutütred tõid Puhjast kaasa kulla ja kaks pronksi

23. septembril toimus Tartumaa iga-aastane noorte kotkaste ja kodutütarde matkamäng Kavilda. Seekordsest võistlusest võttis osa kokku 130 liiget, neist 15 Lähte noorte kotkaste ja kodutütarde rühmadest.

TEKST:
KAISA KREELA

Kavilda on Tartumaal Puhjas korraldatav matkamäng, kus võisteldakse 4-liikmelistes tiimides. Rajal läbitakse kontrollpunkte, mille teemad on seotud kodutütarde ja noorkotkaste eriala- ja järgukatsete teemadega, meeskonnatööga ning igapäevaste oskustega. Võisteldakse kahes vanuseklassis: lühikesele rajale pääsevad võistlejad vanuses kaheksa kuni kümme eluaastat ja pikale rajale noored vanuses 11-13 eluaastat.

Lähte Kodutütarde rühma Pistrikud ridadest osales kaks täisvõistkonda: võistkond Anonüümsete matkajad (koosseisus Marleen Kirs, Meena Arak, Grethe Kuldmäe ja Deliisa Savolainen) ning võistkond Mudainimeste ühing (koosseisus Ameelia Hirmo, Lisanna Truss, Loore Silm ja Mia Paas). Rajale läks ka kohapeal komplekteeritud võistkonnaga kolm Lähte tüdrukut. Lühikesel raja läbisid niimoodi Kaileen Kreela võistkonnas Kristallid, Mari-Ann Riigov võistkonnas Suvakad inimesed ja pikale rajale läks Roosbet Sillard.

Lähte Noored kotkad panid välja ühe võistkonna nimega EOS. Tiimi liikmeteks olid Johannes Osvald Laas, Oskar Ots, Jakob Kommusaar ja Sten-Marten Veiman.

Lühike rada läbis kokku seitset ja pikk rada üheksat kontrollpunkti ning lisaks lahendati rajal ka salakirja ja arvati ära organisatsiooni tähtsaid inimesi. Lühikesel raja kontrollpunktides

Anonüümsete matkajate hulka kuulusid Deliisa Savolainen, Grethe Kuldmäe, Marleen Kirs ja Meena Arak. FOTOD: ERAKOGU

läbiti takistusrada, näidati oma oskusi sõlmede tegemises, anti abivajajale esmaabi, pandi sasiaetud reas õigeks laulu „Eesti lipu” sõnad, mängiti „Aliast” ja arvati toitude energiasaldust. Pika raja kontrollpunktides läbiti samuti takistusrada, anti esmaabi ja arvati toitude energiasaldust, tehti sõlmi, kuid näidati oma teadmisi ka liiklusemärgide tundmises, paadiga sõitmises, nõobi õblemises, kohalike omavalitsuste tundmises ja „KIMI” mängus.

Lähte võistkonnad läbisid kogu raja ja koju toodi kolm võitu. Kodutütarde arvestuses võitis pika raja 3. koha võistkond Anonüümsete Matkajad. Lühikesel rajal jõudis esikolmikusse

lausa kaks kodutütart olenemata asjaolust, et Kavildal osalesid mõlemad esmakordselt ja lisaks sellele ka võõras tiimis. Kolmanda koha lühikesel raja arvestuses saavutas Mari-Anni võistkond Suvakad Inimesed, kogudes 67 punkti. Võistkond Kristallid, kuhu kuulus ka Lähte kodutütar Kaileen, võttis nii esimese koha kodutütarde arvestuses kui ka raja üldvõidu, saades kokku 88 punkti. Kavilda võiduga kaasneb ka Tartumaa esindamine selleaastasel üleriiklikul matkamängul, mis on Kaileeni jaoks täiesti uus kogemus.

Lähte kodutütred ja noored kotkad on öelnud, et kellel vanus veel vähegi lubab, osaleb ka tuleval Kavildal.

Muutused kehalises kasvatuses

2023/24. õppeaastal nimetati Lähte Ühisgümnaasiumi kehaline kasvatus ümber liikumisõpetuseks. Lisaks uuele nimetusele kaasnevad tunniga ka teised muutused.

TEKST:

STIINA VIHHER, KAISA KREELA

Varasematel aastatel toimus kehalises kasvatuses numbriline hindamine, mis liikumisõpetuse tulekuga asendati hinnangutega. See tähendab, et õpilastele märgitakse nüüdsest Stuumiumisse positiivse hinde asemel „arvestatud“ ja negatiivse hinde puhul vastavalt „mittearvestatud“. Muutustega on õpilased kohanenud erinevalt - tuuakse välja nii asja häid külgi kui ka pahupooli.

Õpilaste jaoks jääb arusamatuks, miks erinevad muudatused sisse viidi. Olukorda kommenteeris Lähte Ühisgümnaasiumi liikumisõpetuse õpetaja Kersti Vaher: „See oli riiklik otsus, mis järgmisel aastal rakendub kõikides Eesti koolides. Lähtel otsustati seda juba sellel aastal kasutama hakata, et uuendustega harjuda. Tegelikult meie kooli jaoks palju midagi ei muutu, sest oleme ka varasemalt teinud tundides erinevaid tegevusi - jooksmine, kaugus- ja kõr-

FOTO: TIMO ARBEITER

gushüpe, pallimängud ja nii edasi. Kõige suuremad muutused ongi hindamissüsteemis.“

Kui alguses olid õpilased positiivselt üllatunud, kui said teada, et nüüd on neil võimalik hinde „3“ asemel näha Stuumiumis sõna „arvestatud“, võrdväärselt viieliste õpilastega, siis peale esimest arvestuslikku sooritust, mõnede arvamus muutus. „Hindamissüsteemid on paigast ära. Klassi tugevamad jooksjad said tulemuseks „mittearvestatud“, sest jooksuaeg oli 15 sekundit halvem, kui eelmisel aastal,“ kommenteeris 12. klassi õpilane.

„Ma arvan, et õpetajate jaoks läks hindamine kergemaks, sest kui varasemalt oli probleeme,

kas panna õpilasele hindeks „3“ või „4“, siis nüüd, kui on näha, et õpilane pingutab ja tulemus pole eelmisest aastast väga palju kehvem, märgitakse see „arvestatuks“, ütles õpetaja Vaher, „Üks põhjus kehalise kasvatuses muutmiseks oli, et õpilased hakkasid rohkem hindama oma kehalist aktiivsust. Tunnis tehakse mitmekülgseid tegevusi, et õpilastele erinevaid alasid tutvustada ja seeläbi oleks neil võimalik peale kooli tegeleda sellega, mis kõige rohkem huvi pakub.“

Liikumisõpetust kommenteeris põhikooli õpilane: „Kehaline kasvatus nagu ikka, lihtsalt ilma hinneta.“ Küsimusele, kas see on positiivne külg, vastas ta, et tundides tema mingit vahet ei näe. Liigutakse ikka sama palju, tehakse samasuguseid harjutusi ja mängu. Õpilane soovis õpetajatele edasi anda ka omapoolse soovitus: „Minu arvates võiks lisaks matkapäevale olla ka niisama tunde, kus me lihtsalt 45 minutit kõnnime. Mõnus oleks mõnikord ka tavalisel koolipäeval aeg maha võtta, muusikat kuulata või sõbraga rahulikult juttu ajada.“

UUED REEGLID – KELLELE KASUKS, KELLELE KAHJUKS?

Septembri algusest tutvustati kooliperele muutu- si koolis olevate reeglitega. Suur hulk õpilastest peavad muutusi ebavajalikuks ja ebapraktiliseks.

TEKST: JAANIKA LEPP

Uus õppeaasta tõi endaga kaasa ka uued koolisisesed reeglid seoses telefonide, liikumisõpetuse ja garderoobidega. Õpilastel on seoses uute reeglitega enamasti negatiivsed arvamusel, kuid juhtkond peab muudatusi vajalikuks erinevatel põhjustel.

Garderoobid pannakse lukku peale esimese tunni algust. Need avatakse uuesti koolipäeva lõpus või enne liikumisõpetuse tundi, et õpilased saaksid enda asjad sealt võtta. Muutus toimus erinevate varguste ning asjade lõhkumise tõttu. Kuigi see uus reegel tundub mõistlik, on suur

hulk õpilasi, kes ei ole selle poolt ja väidavad, et see teeb rohkem kahju kui kasu. Garderoobide lukustamine võib tuua endaga kaasa probleeme, näiteks õpilased võivad põhimõtte pärast välisjalanõudega koolimajas olla, kuna nad tahavad vahetundide ajal poodi minna või tahavad keset koolipäeva koju minna. Gümnaasiumiõpilased tunnevad, et kool kohtleb neid samamoodi nagu põhikoolilapsi, mis ei tundu nende jaoks õiglane.

Teine oluline muutus on seoses sportimisega. Liikumisõpetus, mida nimetati eelnevad aastad kehaliseks kasvatuses, ei kasuta enam tavalist hindamissüsteemi. Õpilased saavad tehtud ülesannete eest kas arvestatud või mittearvestatud. Probleemid uue hindamissüsteemiga hakkasid tekkima peale iga aastast krossijooksu. Et saada rahuldav hinne, ei saa õpilase aeg

olla 15 sekundit halvem kui eelneval aastal. Osa õpilasi, kes said mittearvestatud, tunnevad, et nad oleks saanud rahuldava hinde, kui hindamissüsteem oleks olnud sama, mis see oli eelnevatel aastatel. Õpetajad aga väidavad, et uus süsteem on palju praktilisem ja ausam. Kui varem oli õpetajatel dilemma kahe hinde vahel, oli keerulisem hinnata, kuid nüüd, kui on näha, et õpilane on tunnis pingutanud ja kaasa teinud, saab talle panna hindeks arvestatud, mis on kordades ausam.

Telefonikeeld on olnud meie koolis juba pikka aega. Telefone ei tohi kasutada peale esimese tunni algust. Kui eelnevatel aastatel võisid õpilased kasutada telefone siis, kui neil tunnid läbi said, siis sel aastal ei saa olla koolis telefonis enne koolipäeva lõppu. Selle põhjuseks olid õpilased, kes mängisid telefonides peale tunde, kuna neil ei lubatud kodus mängida. Selle muutusega pole samuti suur hulk õpilasi rahul, kuna paljud ei saa aru, kuidas see kasulik on ja miks see üldse vajalik on.

Reeglite üle on palju erinevaid arvamusi. Mõlemal osapoolel on head ja arukad argumendid, miks need on või ei ole kasulikud. Mida aeg edasi, seda rohkem harjutakse uute reeglitega. Suures pildis ei toimunud astronoomilisi muutusi ja koolipäevad kulgevad nii, nagu nad on alati olnud.

Sügisesed spordipäevad toimusid taas

26. ja 27. septembril toimusid meie koolis traditsioonilised sügisesed spordipäevad. Osaleti erinevatel aladel ja võisteldi klasside vahel, kõik andsid endast parima.

TEKST:
STIINA VIHER

Alati on olnud algklasside ning põhikool ja gümnaasiumi spordipäev eri päevadel, nii ka sel aastal. 26. septembril osalesid spordipäeval põhikooli- ja gümnaasiumiõpilased, pannes ennast proovile järgmistel aladel: pendelteatejooks, käte kõverdamine, korvpalli vabavisked, topispalli vise, paigalt kaugushüpe, jooks ümber Palalinna järve, võrkpalli serv, Zeppelinise kettagolfi korvi, frisbivise läbi rõngaste ja kombineeritud teatejooks. Õpilaste nägudest oli aru saada, kui hoosnad olid võistlemisega ning samas väga elevel, et said vahelduseks koolipingist ka välja.

Algklasside spordipäev toimus 27. septembril ning sealsed alad olid veidi erinevad. Nemad osalesid sellistes tegevustes nagu tennisballi viskes vastu korvilauda, jalgpalli löökides, hüpitsaga hüpetes, paigalt kaugushüppes, võistkonnajooks staadionil, topispalli visetes ja frisbivisetes läbi rõngaste.

Kuna sel aastal toimusid koolis muudatused seoses kehalise kasvatuses, mis on nüüdsest liikumisõpetus, on spordipäev kõigile õpilastele kohustuslik, kui ei taheta mitterahuldavat tulemust Stuudiumisse. Kui õpilasel oli

mõni tõsine vigastus ja tõesti kaasa ei saa teha, peab ta peale tunde kõik spordipäeval olevad rajad üksi ära tegema. Selline muutus tekitas lastes meelehärmi, kuid muidu olid õpilase muljed spordipäevast head.

1.- 3. klassid

I koht: 3.a
II koht: 3.b ja 3.c
III koht: 2.a

4.-6. klassid

I koht: 6.b
II koht: 5.b
III koht: 5.a

7.-9. klassid

I koht: 9.a
II koht: 9.b
III koht: 9.c

10.-12. klassid

I koht: 12.t
II koht: 11.ts
III koht: 10.t

VÄRSKE GÜMNASIST FRED TASA:

„Minu õde on eeskujuks paljudele, mitte ainult minule.”

Fred veedab tihti oma õhtud ekstreemspordihallis, viies läbi tõukerattatreene.

FOTO: LIIDIA MAIER

Sel õppeaastal alustas 4. kooliastmes õpinguid 43 noort, kes kõik püüdleval lõputunnistuse poole. Meediasuunaga liitunud Fred Tasa jagab oma tulevikuplaane ning räägib esmamuljetest uues koolis.

KÜSISID:
BIRGIT PUNKAR,
KÄTLIIN JAASKA

Millise inimesena end kirjeldaksid?

Üpris hulljulge inimesena. Mina väga midagi ei karda – kui on midagi vaja teha, siis seda ma ka teen, aga kindlasti olen ka väga laisk inimene.

Mis koolist Lähtele tulid ning millised ootused Sul Lähtele tulles olid?

Tulin Tartu Karlova koolist. Üldiselt mul väga suuri ootusi ei olnudki, aga tundsin huvi meediasuuna vastu.

Miks just meediasuund?

Valisin meediasuuna, sest tahaksin peale Lähtet õppima minna Balti Filmi- ja Meediakooli.

Mis on Lähtel teistmoodi võrreldes sinu vana kooliga?

Ma ütleksin, et esimesena tuleb pähe toit. See on Lähtel Karlova-ga võrreldes väga maitsev!

Mida koolielu juures võimalusel muudaksid?

Väga midagi muuta ei tahakski, kõik tundub kontrolli all olevat ja rütm on paigas, aga telefoniaega võiks kas või 20 minutit anda.

Mida tulevikus edasi teha tahaksid?

Peale Balti Filmi- ja Meediakooli tahaksin avastada maailma. Käia võistlemas, pildistamas ja filmimas. Võistluseid ise korraldada ning trenne anda. Kõike,

mis mul praegu teos on, tahaksin paremini teha.

Millega tegeled vabal ajal?

Tegelen ekstreemspordi ning tõukeratta trennide läbiviimisega. See tuleb väga edukalt välja!

Milline on kõige suurem vigastus, mille ekstreemspordiga tegeledes saanud oled?

Ma üritasin teha üht ulmelist hüpet, mille puhul teadsin, et tegelikult selleks võimeline pole, ning kukkusin hüppeliigese peale. Kõndisin kolm kuud valudes ringi, sest ei saanud aru, et olin tegelikult luu murdnud. Lõpuks pidin minema operatsioonile ning sellega lõppes minu jalgpallikarjäär. Sealt edasi olen tegelenud ainult ekstreemspordiga.

Milline on sinu meelest kõige eredam hetk sinu elus?

Praegu arvan, et selleks on Pärnus Kuldrula tänavaspordifestivalil esimese koha saavutamine sadade vaatajate ees.

Kes on sinu suurim eeskuju? Miks?

Minu kõige suurem eeskuju on minu suur õde Sandra-Merys. Tema tutvustas mind ekstreemspordi- ja sotsiaalmeediamaailmale. Ta tegeleb ise samuti sellega ning on üle Eesti tuntud. Ta on suur eeskuju paljudele, mitte ainult minule.

Fredi tegemistega saab ennast kursis hoida sotsiaalmeediakanalitel Instagramis ja TikTakis: @fred_tasao7

PILTUUDISED

4. oktoobril toimus algklasside sügislaad, kust sai osta hoidiseid, küpsetisi, käsitööd ja muid sügisande. Laad oli väga meeleolukas!

FOTO: KILLY MUTTIK

29. septembril toimusid Lähte terviseradadel Tartumaa koolinoorte maastikuteatejooksu meistrivõistlused. Gümnaasiumide arvestuses saavutati 1. ja 3. koht. Osales viis võistkonda. Võitjate võistkonda kuulusid Maria Toomsalu, Robin Melk, Nele Liis Salumets, Karli Vilt, Rebeka Toomsalu ja Robin Vaher. Kolmanda koha saavutanud võistkonda kuulusid Mirjam Nirk, Mihkel Täpsi, Kätriin Palm, Rico Päll, Riko-Sander Pensa. Palju õnne! FOTO: FRED TASA

11. oktoobril käisid gümnaasiumiõpilased koos klassijuhatajatega Elva jõe ürgoru matkarajal seiklemas. Vaatamata vihmasemale ilmale läbiti 15 kilomeetrit reipal sammul ja heas tujus. FOTO: ERKI VEIKAR

LÜGEMIK

Kui sul on ideid, millest kirjutada, või tahad ise mõne artikli kirjutada, võta meiega julgelt ühendust! Oodatud on ka kõik luuletused, jutud, fotod ja joonistused.

Kirjuta meile meiliaadressile lygemik@gmail.com, saada sõnum Stuudiumis või tule lihtsalt vestlema!

LÜGEMIKU TOIMETUS

Peatoimetaja: Dagmar Henriette Levin. Reporterid: Ramona-Keit Gusseinov, Hanna-Liis Henn, Kätriin Jaaska, Kaisa Kreela, Jaanika Lepp, Melina Luik, Birgit Punkar, Maris Rammi, Marta Raudsepp, Anchela Savolainen, Stiina Viher. Küljendaja: Timo Arbeiter. Keeletoimetaja: Triin Nagel. Juhendajad: Timo Arbeiter ja Triin Nagel.

„NÜÜD ON MINUST SAANUD SURM, MAAILMADE HÄVITAJA!”

Christopher Nolani uus film „Oppenheimer” pakub kõneainet nii filmikunsti austajatele kui ka teistele, kes on vaatamas käinud seda uut kinohitti. Nii külastasid ka 11. klassi õpilased 13. septembril Eedeni Apollo kino, et vaadata üle uus film.

ARVUSTAS:

ANCHELA SAVOLAINEN

Lugu räägib J. Robert Oppenheimerist, teoreetilisest füüsikust, keda tuntakse ka aatompommi isana. Peategelast mängib Cillian Murphy, kes nii välimuse kui ka iseloomu poolest on sarnane J. Robert Oppenheimerile, seepärast sai ta ka nii edukalt hakkama rolliga. Oppenheimeri suurem tegutsemine toimus teise maailmasõja ajal, kui Ameerika armeekindral värbas Oppenheimeri, et ta juhiks Manhattani projekti. Manhattani projekt seisnes selles, et paljud teadlased tegid koostööd, et luua esimene aatompomm.

Filmi kõige enam põnevust tekitav ja pilku püüdev hetk oli kindlasti aatompommi lõhkemine. Kõige paremini siiski olo hakkama saanud inimeste emotsioonide ja sisemaailma kaadri saamisega. Sel hetkel, kui aatompomm lõhkes, oli Oppenheimeri näos elevus ja uudishimu, aga hetkel, mil ta sai aru, kui palju hävingut see oli võimeline tekitama, muutus kogu tema suhtumine aatompommidesse. Sellest tuleb ka Oppenheimeri kuulsaim lause: „Nüüd on minust saanud Surm, maailmade hävitaja.”

Režissöör Christopher Nolanile on kombeks kasutada võimalikult vähe eriefekte, mis tähendab, et paljud Oppenheimeri filmi kaadrid olid päriselt filmitud. Näiteks aatompommi lõhkemine oli tehtud lõhkeainete, magneesiumrakettidega ja bensiiniga.

Ainuke negatiivne asi filmi juures on selle kestus – kolm tundi. Samuti oli väga raske mõista filmi poliitilist poolt, mis on peaaegu et pool filmist. Kui ei ole ajalugu eelnevalt selle kohta uurinud, siis võivad paljud aspektid segaseks jääda. Kui film on pikk ja aru ka ei saa, võib muutuda filmikogemus igavaks.

Küsisin ka 11. klassi õpilastelt nende muljeid. Suuremale osale ikkagi meeldis film, aga leiti, et filmis oli palju segaseid kohti. Osadele aga film ei meeldinud, kuna see oli liiga pikk ning ei olnud huvitav vaadata. Paljud said siiski nõustuda, et film oli hästi filmitud ja huvitavalt kokku monteeritud.

SÕNARÄGASTIK

Leia sõnarägakust üles Eesti rahvakalendri tähtpäevad!

KOOSTAS:
MELINA LUIK

- Päev, mil tavaliselt viiakse jõulupuud kodust välja.
- Algselt oli päev pühendatud armastusele, kuid tänapäeval juba ka lihtsalt lähedaste meelepidamiseks.
- Päev, mil ülistada naisi.
- Päev, mil ülistada mehi.
- Päev, mida hakati tähistama aastast 1996 (märts), sel päeval korraldatakse teemakohaseid üritusi kogu Eestis, eelkõige koolides ja kultuuriasutustes.
- Üks tähtsamaid kevadtalviseid pühi, mille juures on olulisemad järgmised aspektid: kevade alguspäev, naistepüha, ebaõnne tõrjumine.
- Selle päeva puhul korraldatakse (nõia)etendustega pidusid, tehakse lõket ja küpsetatakse vorstikesi või liha.
- lidne suvepüha (suve alguses).
- Pidulikult rietatud abiturientid viivad 1. klassi lapsed käe kõrval koolisaali avaaktusele
- Päev, mil lõpeb valge ja soe suveaeg.
- Päev, kui vanemad õpilased asendavad õpetajaid ja kooli juhtkonda.
- Sügisene periood eesti rahvakalendis, mil austatakse ja oodatakse koju surnud esivanemate hingi.

R	S	F	L	C	R	D	R	E	Q	F	Q	B	L	H	K	T	L	D	Q	S	F	F	J	K	D	U	I	Q	O
V	A	S	T	L	A	P	Ä	E	V	B	V	L	O	I	L	N	X	V	E	Ä	P	I	N	A	A	J	K	V	R
B	X	T	P	T	B	W	J	F	K	Z	D	A	J	G	V	X	E	W	P	M	N	M	J	W	E	C	V	C	Y
E	F	V	I	E	M	I	A	E	R	O	U	B	J	L	Q	K	Y	N	I	J	E	L	L	S	C	H	H	T	Y
F	X	I	F	G	M	R	T	L	K	O	L	Z	D	R	S	N	N	R	J	L	M	E	Q	K	X	N	E	A	D
W	V	E	Ä	P	I	L	K	H	I	M	X	M	Y	R	B	B	N	R	N	E	Y	S	S	Y	D	X	A	B	S
H	I	N	G	E	D	E	P	Ä	E	V	Z	C	E	A	L	A	U	E	R	H	O	P	S	T	T	U	X	Q	X
C	C	I	B	C	X	O	O	R	A	E	D	D	C	K	I	Q	E	L	X	C	Z	I	D	V	E	T	R	D	N
Y	W	W	P	M	J	A	X	L	B	L	R	P	R	S	U	Q	M	G	Y	X	F	K	I	O	W	P	R	O	K
A	J	D	B	Q	H	Y	B	I	Z	F	I	C	T	E	X	N	G	L	O	Y	J	E	C	D	R	V	Ä	Q	I
D	K	H	N	U	J	J	H	W	C	J	A	E	X	W	I	W	I	L	Q	Ö	H	P	F	D	Q	S	J	E	L
M	S	V	E	Ä	P	E	D	A	S	I	P	U	U	H	C	Y	H	N	U	P	Y	J	Q	Q	L	B	P	V	V
A	C	X	A	A	A	O	T	U	V	Ä	K	D	K	V	N	J	O	L	G	G	F	Q	H	B	G	S	O	N	E
A	H	P	G	F	K	S	W	J	E	O	H	D	S	C	O	L	U	M	W	A	U	V	F	Z	I	Y	M	G	H
R	U	E	Z	Y	S	Ö	A	V	F	R	K	U	P	F	Q	D	V	T	S	J	P	H	U	X	T	E	H	O	U
J	N	W	L	R	Q	B	K	H	W	U	W	L	S	B	J	N	X	O	G	I	P	Ä	T	T	M	U	Z	M	F
A	A	Z	G	T	W	R	L	N	A	U	S	G	B	E	N	L	N	C	X	D	I	F	E	A	U	R	R	S	P
P	E	U	M	Q	X	A	T	V	S	Z	B	G	D	L	I	J	S	W	C	O	E	S	K	V	W	Q	B	T	I
Ä	B	F	H	F	X	P	G	G	K	R	A	Y	M	A	R	D	I	P	Ä	E	V	E	D	Z	D	Q	Q	W	T
E	M	A	D	E	P	Ä	E	V	C	O	W	I	E	N	V	P	J	A	L	U	E	T	Y	G	B	J	N	D	D
V	M	J	R	Y	L	E	A	Q	P	R	Z	R	I	B	R	L	E	X	K	L	C	E	W	Q	E	A	C	W	I
U	Y	C	O	J	C	V	V	E	Ä	P	I	R	D	A	K	N	H	I	E	A	W	K	V	W	S	R	M	R	E
S	N	S	N	S	G	P	Q	Z	K	K	E	K	Q	V	R	Q	K	P	T	U	S	U	J	M	B	S	X	N	H
Q	M	Q	V	O	L	B	R	I	P	Ä	E	V	D	Y	V	E	Ä	P	E	T	A	J	A	T	E	P	Ö	O	O
W	L	F	A	I	T	O	Y	P	R	D	M	G	Z	Ü	L	E	S	T	Ö	U	S	M	I	S	P	Ü	H	A	D
N	W	J	O	Y	E	Q	E	J	B	Z	K	T	Z	B	V	Y	W	W	H	X	U	D	Z	O	F	T	S	L	V
G	E	R	O	K	Z	J	O	T	G	K	J	J	O	M	Z	M	K	X	M	Z	W	Z	T	L	X	Q	C	T	A
R	F	U	D	N	L	Y	Q	D	C	T	X	E	V	D	N	I	T	Y	S	Y	N	C	X	D	Q	L	D	F	U
Q	D	L	H	M	S	U	G	G	D	F	R	A	M	O	Q	X	N	G	A	G	G	L	X	J	U	R	I	Y	A
G	I	X	C	T	A	R	K	U	S	E	P	Ä	E	V	W	R	A	A	S	T	A	V	A	H	E	T	U	S	B

- Meeste välistööde lõpuaeg, algavad tubased tööd ja talveaeg.
- Naiste välistööde lõpuaeg, algab tubaste ketrus- ja käsitööde aeg.
- Tähtsaim rahvakalendri püha, tähistades talvist üleminekut lühenevatelt päevadelt päikese uuele võidule.
- Püha, mil tähistatakse uue kalendriaasta algust.

- Lõpetab jõuludega alanud talvise lõbustusaja ja alustab suurt paastu.
18. Kõige levinum tava on munade värvimine, söömine ja kinkimine.
- Päev, mil öelda oma emale aitäh.
- Päev, mil öelda oma isale aitäh.

NALJA KAH!

KOGUS:
MARTA RAUDSEPP

Mis juhtub elektrikuga, kui ta vette kukub?
Ta läheb vooluga kaasa.

Miks oli matemaatikasõber alati nälgjane?
Sest ta armastas piiratud kogusteks jagamist.

Kuidas kõnetada Sven Mikserit?
Sau, mikser!

Kuidas tervitab üks hobune teist? Hein!

Mis on pruun ja halb su hammastele? Kurikas.

Miks ei saa dinosaurused bussiga sõita?
Kuna nad on välja surnud.

Minu õpetaja

Õhtutunnid venivad nii pikaks, õpetaja klassi ees on naerune, lahkesti meile selgitamas ikka.

Kui on vaja, kannatlikult selgeks teeb meil kõik. Aitab leida õiged rajad, julgustab ja annab nõu.

Autor: Ericha Dolgin, 5.b

Mingil ajahetkel lihtsalt juhtub, et kaob soojus, valgus ja aeg. Siis taas lehti maha jälle kuhjub, üsna nukker tundub aed.

Kas siia ma jään või ulatan käe? Et koos olla saaksime sääli, kus pimedust enam ei näe?

Autor: Marta Raudsepp, 10.t